

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/895/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214203239
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214203239.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. S. U., a.s., so sídlom O. XXXX/XXX, XXX XX L., IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária R. R. s.r.o., so sídlom L. XXX/XX, XXX XX O., IČO: 47 234 679, proti odporkyni: P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K Z. 16XX/XX, XXX XX X. nad X., zast.: JUDr. H. S., advokát so sídlom J. W. X/A, XXX XX I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2.629,99 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29. apríla 2015, č.k. 4C/121/2014-90, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi náhradu trov konania mení tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku IV. o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 352,16 Eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania voči odporcovi.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 39,54 Eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom čiastočne (7,84 %) vyhovel návrhu o zaplatenie istiny 2.629 s príslušenstvom a vo zvyšku (92,16 %) ho zamietol. Súčasne rozhodol o trovách konania tak, že vzhľadom na pomer úspechu (§ 142 ods. 2 O.s.p.) priznal odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 84,32 %, t.j. sumu 139,59 eur a samostatným výrokom v rovnakom rozsahu 84,32 %, t.j. sumu 369,41 eur priznal náhradu trov konania voči navrhovateľovi aj vedľajšiemu účastníkovi.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ, ktoré na výzvu krajského súdu upresnil tak, že odvolanie podáva len do výroku o trovách konania odporcu a do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Považoval za neúčelné a duplicitné priznanie náhrady trov konania tak odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane. Považoval za nesprávne priznanie náhrady za stratu času stráveného cestou na pojednávanie, keď sa na pojednávaní nezúčastnil advokát osobne, ale jeho advokátsky koncipient. Navrhovateľ tiež namietal, nesprávne určenie tarifnej hodnoty predmetu sporu, pretože do nej bolo zahrnuté aj kapitalizované príslušenstvo, pričom správne mal súd vychádzať iba zo žalovanej istiny bez príslušenstva, i keď bolo v časti vyčíslené. Napokon považoval trovy

vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené a uviedol, že trovy konania vzniknuté zastúpením advokátom v hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu tej ktorej veci, nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ poukázal tiež na dotácie poskytované spotrebiteľským združeniam a na to, že ochrana práv spotrebiteľa je poslaním združenia, a preto by malo byť samo schopné hájiť práva spotrebiteľov.

Vedľajší účastník a odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadali rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a výroku o náhrade trov konania odporcu a zistil, že v týchto napadnutých častiach je potrebné rozsudok okresného súdu zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania

Ohľadom namietanej neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka krajský súd zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastnenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Za neúčelné nemožno trovy právneho zastúpenia považovať z dôvodu, že právne zastúpený účastník (aj vedľajší), je sám odborne spôsobilý právne kvalifikovane vystupovať v konaní. Obdobne bola táto problematika v rozhodovacej praxi riešená v prípade existencie právnych oddelení na strane účastníka, či v prípadoch zastúpenia fyzických osôb s právnickým vzdelaním a profesiou, kde uvedené skutočnosti neboli dôvodom pre záver o neúčelnosti trov vynaložených na zastúpenie advokátom. Okrem iných dôvodov tu totiž môže byť právne zastúpenie opodstatnené aj z kapacitných dôvodov samotného účastníka vystupovať vo väčšom množstve sporov súčasne.

Neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia tiež nemožno bez ďalšieho dovodzovať z typových podaní zo strany právneho zástupcu, pretože v typových sporoch sa jedná o štandardnú techniku danú povahou veci, a to na oboch stranách sporu.

Vo vzťahu k odporcovi však už krajský súd otázku účelnosti ním vynaložených trov konania posúdil inak. Konanie začalo podaním návrhu dňa 1.8.2014. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 23.9.2014 od počiatku zastúpený právnym zástupcom a následne podal vo veci samej vyjadrenie. Po týchto úkonoch si odporca dňa 1.4.2015 zvolil právneho zástupcu, ktorý sa po prevzatí zastúpenia zúčastnil pojednávania dňa 29.4.2015. Na pojednávaní bol prítomný tiež právny zástupca vedľajšieho účastníka. Všetky vyjadrenia právneho zástupcu odporcu na pojednávaní boli identické s vyjadreniami právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Z uvedeného je zrejmé, že za situácie, kedy už na strane odporcu vystupovalo na ochranu jeho práv spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom, si odporca sám zvolil advokáta, teda využil kvalifikovanú právnú pomoc. Odporca si tak zvolil advokáta za situácie, kedy

mal právnu pomoc advokáta už zabezpečenú prostredníctvom vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na jeho podporu. Keďže odporca požadoval náhradu trov právneho zastúpenia, je zrejmé, že sa svojmu advokátovi zaviazal za poskytnutú právnu pomoc zaplatiť. Pritom sa však odporcovi identickej právnej pomoci dostávalo sprostredkované cez vedľajšieho účastníka a odporca sa tak svojmu právnenému zástupcovi zaviazal zaplatiť za službu, ktorej obsah sa odporcovi už dostal inou cestou. Pokiaľ sa teda odporca zaviazal zaplatiť za právnu pomoc, ktorej identický obsah mu bol na jeho podporu poskytovaný prostredníctvom vedľajšieho účastníka, boli tieto odporcove trovy neúčelné. Postup odporcu, ktorý si volí platenú právnu pomoc v situácii, kedy sa mu identická služba dostáva bezplatne prostredníctvom vedľajšieho účastníka je z pohľadu odporcu ekonomicky iracionálny, a tak sa javí, že v danej situácii nie je účelom právneho zastúpenia odporcu poskytnutie právnej pomoci, pretože tá sa mu už dostala, ale iba násobenie trov právneho zastúpenia za tú istú službu prostredníctvom zvyšovania počtu zastúpených v tom istom konaní. V konaní, kde na strane účastníka vystupuje ako vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa a účastník i združenie využívajú platenú právnu pomoc advokáta s identickým obsahom, sú účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia len na strane toho, komu bola právna pomoc v konaní poskytnutá skôr. Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu v časti, v ktorej bola odporcovi priznaná náhrada trov konania zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal pre ich neúčelnosť (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené bolo dôvodné priznať náhradu trov konania iba vedľajšiemu účastníkovi. Ohľadom ich výšky však bola dôvodne uplatnená námietka v časti náhrady straty času stráveného cestou na pojednávanie, pretože na pojednávaní sa nezúčastnil advokát osobne, ale advokátsky koncipient, kedy náhrada za stratu času nepatrí.

Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené aj v ust. § 24 ods. 2 zák.č . 586/2003 Z.z. o advokácii, toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa upravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkony právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Nakoľko pojednávania na súde prvého stupňa sa zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom zastupujúcim vedľajšieho účastníka, náhradu za stratu času za pojednávanie advokátovi nepatrí. Odvolací súd má za to, že náhrada za stratu času je finančná kompenzácia advokáta za čas strávený cestou zo sídla advokátskej kancelárie do sídla súdu a späť, pričom v prípade zastúpenia v účasti na pojednávaní pred súdom mu žiadna strata času nevznikne, nakoľko si môže plniť iné povinnosti, ktoré mu z výkonu advokátskej činnosti plynú.

Dôvodná bola tiež námietka navrhovateľa o nesprávnom určení tarifnej hodnoty predmetu sporu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné vychádzať len z istiny a vyčíslené príslušenstvo, pokiaľ je žalované spolu s istinou sa k nej pre účely výpočtu odmeny advokáta nepripočítava.

Výška trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bez nároku na náhradu za stratu času a pri tarifnej hodnote vychádzajúcej iba z istiny 2.629,99 Eur tak predstavuje 352,16 Eur a pozostáva z odmeny 3 x 101,25 Eur (prevzatie, vyjadrenie, pojednávanie), režijného paušálu 2 x 8,04 Eur a 1 x 8,39 Eur, cestovného na pojednávanie 19,82 Eur a 20 % DPH zo súčtu uvedených položiek, všetko v rozsahu 84,32 % správne zistenom okresným súdom podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu navrhovateľ - odporca rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a v odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolania nepriznal, pretože ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu navrhovateľ vedľajší účastník rozhodol krajský súd o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ktoré upravuje náhradu trov v prípade pomerného úspechu. V danom prípade bolo rozhodnutie okresného súdu o priznaní náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi vo výške 369,41 Eur zmenené na odvolanie navrhovateľa krajským súdom na náhradu trov vo výške 352,16 Eur, čo predstavuje čiastočný úspech navrhovateľa (5%) i vedľajšieho účastníka (95%) a dôvod pre priznanie náhrady trov v rozsahu 90 %. V uvedenom rozsahu patrí náhrada odvolacích trov vedľajšiemu účastníkovi z odmeny 28,22 Eur za vyjadrenie k odvolaniu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. určenej pri tarifnej hodnote 369,41 Eur (výška náhrady trov vedľajšieho účastníka, ktoré sú predmetom odvolania), režijného paušálu 8,39 eur a 20 % DPH, t.j. celkom 39,54 Eur.

Vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti tohto rozhodnutia jeho doručením, určil krajský súd lehotu na plnení dlhšiu ako len zákonom stanovené tri dni od právoplatnosti.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.